

1969

AUTHOR/KEY FIGURE

Henning Christiansen

FACTS

Document type:

Note

Language:

Dansk

Archive:

HC Arkiv Møn/HC Breve 4

TRANSCRIPTION

Månanas

Tempeldrengen Mundi levede sit liv i Skånes skove, som alle andre af skovguden Månanas tempeldrenge havde levet det fra deres 10. til deres 20. leveår,

Hver morgen efter at ha' vækket præstinden Mira med morgenkuglen, trak han blomsterofferet op af den svale Matata-brønd og overrakte hende buketten - og de tænkte begge på en lykkelig dag. Derefter tilberedte han dagens første kuglemanna og rakte det ind til hende, hun velsignede det og delte måltidet mellem sig og Månanas. Munja spiste sin mælkesuppe og gik ud for at opsøge og dræbe byttet Mitta med sin bue Mylegad, efterladende Mira i det spinkle Månanastempel, hvor hun udstrakt mod jorden Mugla, kyskede den levende alt som dagen skred frem.

Ved middagstid kom han tilbage med dagens Mitta og gav Mira byttet. Så kom dagens højdepunkt, udførelsen af Mittatromme, 15 dumpe slag udført med den af skovguden Månanas indviede krumme Movga.

Det ensformige liv præstinden Mira og tempeldrengen Mundi levede, blev 4 gange om året afbrudt af jagtofferet. De gik sammen dybt ind i skoven til Manaktstenen, hvor den med 5 tunge slag med den grønne Mungamungapæl påkaldte Månanas og skød deres bedste pil op i himlen, som understregning af at de stod Månanas bi i dennes evige kamp mod solen. Solen som brændte hans øje og var grunden til at Månanas havde bygget sit vældige skovrige, som strækte sig op over hele Sverige.

På normale dage havde Mundi til opgave at sørge for brændsel til den lange og kolde vinter, hvor Mundi og Mira trak sig ind i den lune Mololoshytte og overlod Månanas lette og luftige himmeltempel. Det tempel Månanas havde indstiftet til ære for himlens guder, til vinterundergangen.

Midt på sommeren, en gang om året, indviede præstinden Mira, Mundi til solofferet. På den store fugl Maktor blev tempeldrengen sendt op til solriget for at forhandle med solenes sol, lysene øje, som var Månanas eneste fjende, og som på denne måde skulle formildes.

Mánanas

Tempeldrengen Mundi levede sit liv i Skånes skove, som alle andre af skovguden Mánanas tempeldrenge havde levet det fra deres 10. til deres 20. leveår. ~~Hver morgen~~

Hver morgen eiter at ha' vækket præstinden Mira med morgenkuglen, trak han blomsteroiferet op af den svale Matata-brønd og overrakte hende buketten - og de tænkte begge på en lykkelig dag. Derefter tilberedte han dagens første kuglemanna og rakte det ind til hende, hun velsignede det og delte måltidet mellem sig og Mánanas. Munja spiste sin malkesuppe og gik ud for at opsøge og dræbe byttet Mitta med sin bue Mylesad, efterladende Mira i det spinkle Mánanastempel, hvor hun udstrakt mod jorden Mugla, kyssede den levende alt som dagen skred frem.

Ved middagstid kom han tilbage med dagens Mitta og gav Mira byttet. Så kom dagens højdepunkt, udiørelsen af Mittatromme, 15 dumpe slag udiørt med den af skovguden Mánanas indviede krumme Movga.

Det ensformige liv præstinden Mira og tempeldrengen Mundi levede, blev 4 gange om året afbrudt af jagtofferet. De gik sammen dybt ind i skoven til Manaktstenen, hvor den med 3 tunge slag med den grønne Mungamungapæl påkalde Mánanas og skød deres bedste pil op i himlen, som understregning af at de stod Mánanas bi i dennes evige kamp mod solen. Solen som brændte hans øje og var grunden til at Mánanas havde bygget sit vældige skovrige, som strækte sig op over hele Sverige.

På normale dage havde Mundi til opgave at sørge for brændsel til den lange og kolde vinter, hvor Mundi og Mira trak sig ind i den lune Mololoshytte og overlod Mánanas lette og luftige himmeltempel. Det tempel Mánanas havde indstiftet til ære for himlens guder, til vinterundergangen.

Midt på sommeren, en gang om året, indviede præstinden Mira, Mundi til soloofferet. På den store fugl Maktor blev tempeldrengen sendt op til solriget for at forhandle med solenes sol, lysene øje, som var Mánanas eneste fjende, og som på denne måde skulle formildes.